

[Statsministeren.]

Det viste sig også, at forligsmulighederne kom til stede, men ikke med venstre og de konservative. Venstres ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hartling, antyder, at forliget udeblev, fordi regeringen vidste, fordi jeg vidste og længe havde vidst, at vi havde andre muligheder. Det er igen en forkert opfattelse. Det var det faktiske sammenbrud af forligsforhandlingerne med venstre og de konservative, der var årsagen til, at regeringen gik ind i egentlige forhandlinger med de ærede medlemmer hr. Westerby og hr. Diderichsen, og på det tidspunkt, da vi gik inde i disse forhandlinger, havde vi ingen vished for, at de kunne lykkes. De ærede medlemmer fra bevægelsen Liberal Debat havde også deres synspunkter, som de fremhævede under disse forhandlinger, og det tog sin tid at finde en ordning.

Da de konservative havde besluttet sig til at sige nej til de tilbud om forlig, regeringen havde fremlagt, og da venstre, så vidt jeg har forstået udviklingen, havde besluttet heller ikke at ville indgå på forlig, medmindre de konservative gjorde det, så måtte regeringen, så måtte jeg som statsminister søge et flertal her i tinget på anden måde, og som det er blevet klart indrømmet fra flere sider, er det ikke blot en statsministers ret at gøre det, det må også være hans pligt.

Men lad os lade fortiden ligge og forsøge at rette blikket fremover. Det er forhåbentlig da mere frugtbart. Og hvordan står det så til med venstre i dag? Ja, ifølge det ærede medlem hr. Poul Hartling står det godt til: venstre har været i centrum i den senere tid. Ja, har venstre nu det? Mon ikke venstre snarere har befundet sig et stykke — og jeg vil endda sige et godt stykke — til højre for centrum ikke blot i den senere tid, men temmelig længe, længere til højre for centrum, end mange af venstres folk bryder sig om det. Og mon ikke det kan tænkes at være en af det ærede medlem hr. Poul Hartlings opgaver at få dette

venstre manøvreret bort fra denne position til højre for centrum, bort fra VK-programmet og alt, hvad dertil hører? Jeg vil da i hvert fald håbe, at det er det, der er det ærede medlems mål og opgave som nyvalgt leder for venstres gruppe, og måske kan der en skønne dag blive skrevet en roman om hans bestræbelser. Jeg håber i så fald, at den vil få en anden titel end den bog af Johs. V. Jensen, det ærede medlem med så megen humor citerede i går. Hvad titel den så vil få, er det for tidligt at spekulere over. At kalde den „Det forsømte forår“ er jo forsinket, og at kalde den som en dansk digters verssamling „Mellem Scylla og Charybdis“ er nok for indviklet, og at den skal blive opkaldt efter en roman af Nis Petersen, der hedder „Spildt mælk“, det håber jeg i hvert fald ikke. Vil det være muligt for det ærede medlem hr. Poul Hartling og hans parti at manøvrere på denne måde? Det får vi se.

Det ærede medlem sagde, at venstre er et skib, der ligger godt på vandet, og hvis det er rigtigt, vil det jo nok have mulighed for at lykkes. Om det i denne forbindelse har betydning, at Ringe ikke er nogen havneby, ved jeg ikke. I Vejle amt, hvor det ærede medlem hr. Poul Hartling er valgt, findes der jo udmærkede havnebyer. Om det får nogen betydning, at deres forbogstaver begynder med V og K, det vil tiden jo vise.

Det ærede medlems tale i går åbenbarede ikke så forfærdelig meget om den fremtidige politik. Jeg skal ikke forsøge at pille enkelte sætninger ud af en tale, der selvfølgelig bør læses i sammenhæng, men jeg lagde mærke til, at det ærede medlem gav udtryk for — hvad skal jeg sige — en karakteristisk af fordelingspolitikken. Han sagde:

„Man ser over hækken til naboen og sammenligner sig med ham, og så er man modtagelig for fordelingspolitikken argumenter; men der er meget mere perspektiv i at føre en politik, der giver mere at fordele.“

Det er jo en udtalelse, der selvfølgelig